

Se de două ori în săptămână: Joi si
Dominești; era cindu va pretinde im-
portanța materierilor, va eșa de trei său
de patru ori în săptămână.

Pretiul de prenumeratii,
pentru Austria:

panu întregu	8 fl. v. a.
diumetate de anu	4 fl. v. a.
patraru	2 fl. v. a.
pentru România și strainetate:	
panu întregu	12 fl. v. a.
diumetate de anu	6 fl. v. a.

ALBITA

Budapest, in 6/18 martiu 1874.

"Coalitiunea a cadiutu!"

Acesta este tristul refrenu în foile
de astăzi, despre incercările, ce de deose-
bie se fecera, pentru d'a intrună ele-
mentele dreptei și ale stangei centrali
din Casă representativa a Dietei, sprijin-
copulu d'a compune unu Ministeriu de
capacitati de ambele nuantie, carele se
se în stare, a scôte din tina carulu sta-
mali, pre care lu-infundara acolo dom-
nii magiari deákisti, prin conducerea
loru de siepte ani.

Noi, — asiá credem, că nici n'ar
mai trebui s'o spunem, că n'am nutritu
nici sperantia, nici incredere, nici intr'o
privintia facia de acele incercări dom-
nesci de coalitiune; noi avemu convictiunea,
pre care la rondulu nostru am si
proniciat'o cu tóta franchetă, cumca
— nu se lucra, de cătu d'a se face po-
ibile urmarea și mai de parte a scopu-
loru si căilor politice de pana acuma;
ná dara: nu d'a scôte carulu infundatu
imala, ci d'a-lu infundá și mai bine,
astfelui ca — viitorime se-i tréca poft'a
a se mai apucá se-lu scôte vre o data!

Esperintia trecutului si contem-
narea presintelui, ne-a facutu asiá pesi-
nistii. Pre noi ne conduce cursulu natu-
ralu lucurilor.

Destulu că dlu Colomanu Tisza, cu
carele s'au urmatu cinci dile incercările de
propriare si intielegere, a facutu tóte
agetabilitate concesiuni, a mersu pon' la
frem'a linia a permisibilului din pun-
du de vedere alu puseiuniei sale, a de-
cretat, et — pre cătă timpu nu va fi
regulate cestiunile celé mari de reforme
terne, a nume pre cătă timpu nu va fi
naturalata miseriá financiale, nu va aduce
a tapetu, chiar nici nu va atinge cestiunile
reportului de statu, adeca modifi-
carea pactului dualisticu de la 1867, ba
atunci, in data ce n'ar fi în stare a
antiga consentiul celor alati ministri
delegi, si-ar rezervá numai esirea din
abinetu si lucrarea ca privatu pentru
politica sa, — dar cu tóte acestea — n'a
totu multiumi pre Szlávy si Andrassy,
— firesce pre faptori, in a căroru nume
din a căroru insarcinare au pásit uace-
a la medilocu, ci s'a cerutu, ca Tisza
cu partit'a lui, de ocamdata se-si de-
una formalmente credintele loru in
vintila cestiunilor de statu, fora nici
reserva pentru viitoru.

Acesta — clubulu stangei centrale
éra in unanimitate a pronunciat'o de
posibile, si asiá — coalitiunea cu acé-
ea partita si cu conducatoriu ei se tie-
de — cadiuta.

Cu tóte acestea, pre cale privata se
orbesc, că — inca si astăzi s'ar mai
ve unele incercări. De alta parte por-
nea lui Tisza afia tóta reconosciunt'a
pona si la cea mai mare parte a
deákistiloru. Si — de aci se va intielega
expliciunea ce incepe a se manifesta,
cumca propriamente din capulu locului
a essistu seriósa intentiune de intova-
uire si de impărtire a domniei cu
lang'a, ci — scopulu a fost, a comprome-
te pre conducatorii acestieia si asiá a
mena semeniá discordiei in sinulu ei!

Ce nu este cugetabilu, si inca cu-
tione cugetabilu — in diu'a de as-
adi!

Acuma, dupa „P. Lloyd“ celu pu-
nu, vorb'a e — a incercá o co'ntielegere
mácar cu Ghyczi si cu Sennyei.
Turma apoi dlu Szlávy va returná in
linu clubului deákistu si va incercá
a consolidá pre acesta, d'a afá o lega-
tura óresi-care noua spre a stringe érasi

la olalta pre membrii aceluia, cari se
cam instrainasera de catra elu, si asiá,
dupa constatat'a nepotintia d'a continuă
domniá absoluta, eschisiva a magiaris-
mului dualisticu — astfelui, pre alta
cale, cu alte medilóce, naturalmente vor
continuá politic'a de pana acuma, cea
fericitória de tiéra si de popora!

In numele Domnului!! —

Din strainetate amintim pre scurtu:
Alalta-ieri, in 16 martiu, impliniu Lulu,
fiul lui Napoleon al III. estatea de 18 ani,
si dupa regulele casei devenindu maiorenă,
acesta dia se serbă cu mare pompa la Chiesa
hurst in Anglia, unde multe misi de aderinti
se presentara din Franta, ér principale tieni
o cuventare, forma de manifestu, prin care
intona, cumca: *pona candu prin sufragiul
universale nu va fi destronata famili'a Napoleonénă, elu are dreptu la tronulu Franciei.* —
Prin acesta declaratiune tenerulu principe
past pre facia in sirulu pretendintiloru de
tronu. —

In Spania, de pre campulu de batalia,
scirile mai noue ce sosira, tóte suna favorabilu
pentru caus'a Republicei. Mai multe loviri par-
tialii avura locu, in cari tóte invinsera trupele
republicane. O lovire mare si generale se
astépta curendu. —

Budapest, in 15 martiu 1874.

Dupa ce tóte actele, legile, pásirile fap-
torilor statului Austro-Ungurescu, cum este
si cum se sustine acestu statu pe facia, cu
tóte poterile fisice ce i-au mai remasu de la
1867 incói, dupa noi, dupa experientiale de
tota dura — de adreptului tieniesc la acel a
scopu, ca se ni faca sentibil e si se ne convin-
ga, cumca noi, popórale nemagiare si neger-
mane din monarchia, n'avemu, nu potem se
avemu — nici pretensiune, nici picu de spe-
rantia, de a ne sustine si desvoltá si afirmá
nationalitatea nostra genetica, si aisea dara de
a n'i continuá essintintia nationala in aceasta
monarchia comună si de a fi recunoscuti candu
va de faptori egalminte indreptatiti: — este
prénaturalu că, precătu timpu acesta politica
ce sémena a lotria, se predica si practica ca
supremul principiu de statu in monar-
chia, ca supremul interesu, ce léga si tiene
la o lalta pre domnii nemti si magiari, —
noi Romanii, anume acei-a cari credem, că
onoreá essintintie nostra, ca Romani, pretinde
se ne luptămu din tóte poterile, in facia lu-
mei, pentru dreptulu innascutu fia-cărui omu
si fie-cărui natiuni, ca si fie-cărui persoane cu
semintu de propria demnitate, noi avemu de-
torintia, dia de dia a aduná tóte datele si
probele, căte ori pre ce teremu alu vietiei
publice ni se oferescu — in acea privintia
cumca acesta monarchia, cu astfelui de ten-
dintie nemoral, adeca cu principiul d'a mi-
mic pre popórale sale, pre cari dupa chiamarea
si indreptatirea essintintie sale ar ave-
tocmai suprem'a detorintia de a le aperá, a
le scuti de totu reulu si a li garantá desvol-
tarea si progresulu, — cumca acesta monarchia
— ea insasi, in conditiunile sale real-
mente essintinti, n'are nici indreptatirea mo-
rale, dar nici recerintiele practice de a essiste!

Caus'a pentru care avemu noi acesta
detorintia — este, caci pre d'o parte prin
constatarea datelor si dovediloru, cumca mon-
archia pre asta cale nu pote s'o mai duca,
dupa ce din dia in dia i scadu poterile vietiei —
dóra vom ajunge a induplăca pre ceide la po-
tere, a se socoti si a-si parasi talharesculu
planu in contra popóraloru nemagiare si ne-
germane; — pre d'alta parte — pentru că
prin acelesi aretari naturalmente redicam si
incurgiàmu spiritulu de vietia si de resi-
stintia in corpulu nostru national. Caci déca
cine-va te apuca de gătu si te sugrumanu me-
reu, este naturalu că — nu desperedi d'a

scapă de elu, si sperantia ti-dă tarifa rece-
ruta d'a suferi, candu scii, că in pantecele su-
grumatoriului s'a incubatu putrediu, si
vedi că elu din ce in ce slabescu totu mai
multu.

Bei-ni motivele pentru cari — ori unde
observămu simtome de mortu, ori unde ne
conviuam — cătă poterile, — despăgubiri,
despre lipsa conditiunilor de vietia in ma-
rele corpul alu statului Austro-magiaru, nu-
numi de cătu grabim a le pune in vederea
publicului nostru. Si — in natur'a, curatul
morale si patriotică a acelor motive, jase
realitatea nostra, in a cărei semtiemntu si
convictiune noi — nu ne temem sub sòre de
simenea onestu si dreptu, că ne va condam-
na! Numai ómenii cei despăguiti de umanitate,
poterii eci insielatoti de popora, si si ac-
esa — numai cu mintiuni si mistificatiuni ne
potu atacă. Dar noi — facia de astfelui de
așcuri de multu ne-am ingradit cu răbdare
si chiar nepasare; potu ibi blasphemati lu-
mei cătu vor voi in noi cu astfelui de arme,
de la calea adeverului si dreptății, a omeniei
si mintei sanătoase, nu ne vor abate!

Atât a ca de directiune si liniscire mul-
tora ce ni se adresara in aceasta privintia. Si
acuma inca o' aparitiune de morbu mortiferu
in corpulu statului Austro-magiaru. —

Tocmai se publicara datele statistice,
obișnute, despre proporțiunea intre esportul
si importul monarhiei nostra. Aceste date
arătă pozitivimente că:

Monarchia nostra pre fia-care anu,
multu mai multu aduce marfa, si peste totu
totu feliulu de trebuinte din strainetate, de
cătu esporta, adeca duce si vinde producte
de aci nostru in strainetate!

Eta — buna óra — in anulu 1872 a
esportat u 384 millioane florini, dar
a importat u 613 millioane, va se dica: ou 229
de millioane a inavutitu strainetatea!

In anulu 1873, esportul a fost de 424
millioane, importul de 570 millioane; va se
dica: am inavutitu érasi strainetates cu 146
millioane de florini.

Sè mai cugetămu acuma, că celu pucinu
3/4 din imprumutele de statu si obligatiunile
rurale de peste 3.000.000.000, sunt in strainetate
si că deci si dobandise, de 5% dupa
acelea, mergu totu afară in strainetate, si
apoi se ne mai indoim u ore că — folosulu
vietii nostra de statu este propriamente alu
strainiloru; cu alte cunvinte: că — essintintia
nostra propriamente de multu — numai
este a nostra!

Că — nu năa, ci — altora traimus, er
cei ce se tienu de stepanii nostri, nu sunt de-
cătu vasalii strainetății!

Ei bine; atunci pricepem că — de ce
n'au sentiu de onore pentru suferintele no-
stre, n'au patriotismu, de căte pre budie!

Dar acést'a este o stare — nu numai
precaria, ca a trunchiului putredu, ci chiar
desperata ca a gangrenei ce ea insasi se
mistuesce, pana ce de o data o miscare mai
aspra a aerului vine si desface corpulu in-
tregu si-lu preface in nemici!

Tare ne temem, că — suntemu adusi
apré de acestu stadiu — prin capiat'a por-
tare a domnilor!

Budapest, in 6/18 martiu. —

In mediul crisei ministeriali magiare,
joia-trecuta, deputatulu Caransebesiului, ge-
neralulu Traianu Doda, fu primitu de Msa
Imperatulu si Regele in audintia — firesce
nu cautatu si chiamatu, casi domnii aristoc-
rati magiari, ci — insinuatu in modulu seu,
casii veri-care altu creditiosu supusu alu
MSale, candu vr'unu mare necasu, vr'o plan-
sore grea lu-duce se-si cerce noroculu, se
caute vindecarea reului si la supremulu
Domnu si stepanu alu tieriei.

Generalulu si deputatulu Doda a pasit

Prenumeratuni se facu la toti dd. cor-
spundinti a nostri, si de a dreptulu la Re-
dactiune Stationganze Mr. I., unde
sunt a se adresă si corepondintele, ce pri-
vesc Redactiunea, administratiunea seu
speditur'a; căte vor fi refrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica

Pentru anunțele si alte comunicatiuni de
interesul privat — se respunde căte 7 or.
pe linia; repeturile se facu cu pretiu sca-
diutu. Pretiul timbrului căte 80 or. pen-
tru una data se antecipa.

naintea tronului incarcatu de plansori si de
necasuri, nu ale sale proprie, ci ale poporului
ce l-a glesu si tramis in susu. Elu si-a im-
plinitu o sacra detorintia, si Msa — desi pre-
cupatul de grele grigie pentru greale inurca-
ture politice a le dilei, l'a primitu si l'a as-
caltat cu multa gratis si — precum tezmai
ne informarămu, nu forsă resultatul, carele
curendu se va ivi.

Două cause principali potem stinge
asta data din acea audiintia: a padurilor
granitesci, respectivintate a abusurilor
ce au inceputu a se face in acelea — mai na-
inte d'a ajunge ele, ca se fie impartite intre
comunitati si erarii precum dispune leges, —
si a fondurilor granitesci, destinate chiar
de Msa pentru scopuri umanitari si de cul-
tura, dar cari — Ddieu scie cum, au ajunsu
apropé d'a fi preda intereselor particulariste!
In ambele — dejă s'u datu resolutuni
— parte pentru investigarea si cassarea abu-
surilor, parte érasi, incătu se tiene de fon-
duri, pentru o manipulare mai conforme des-
tinatiunei loru. —

Ocasionalmente sperămu a' poté vorbi
si despre mai alte asemenei cestiuni, in totu
casulu insa vom discute interesulu celu mare
ce are poporatiunea fostei granitie militarie
in privintia fondurilor din cestiuni, si
mai vertosu poporatiunea partilor despre
Caransebesiu si Biserica-alba.

Aceste obiecte de multu deputatii ace-
loru părți le studiasera pentru de a le aduce
naintea Dietei in tipu de interpellatiuni; dar
clatinarea ministeriului si incertitudinea mo-
mentului, ii-a facutu a preferi calea apelului
la Msa.

Atât a astăzi ca de o mica mangaiere
celoru interesati. —

Budapest, in 5/17 martiu 1874.

De curendu fractiunile din stang'a
estrema, in fericirea loru d'a se fi apropiatul
si in buna sperantia d'a se fusionă intr'o par-
tita magiara, democratica si patriotică com-
pacta, publicara din clubulu opositiunii cen-
trali unu programu seu manifestu, unde pre-
cisara principaleloru conducetóri, intre
cari de asupra figurédia nedependint'a tieriei,
intregitatea si unitatea ei; dar pe langa ace-
stea libertățile publice in intru in cea mai
deplina mesura, pe bas'a democraticei adver-
rate si cu votulu universale.

Facia de acestu programu, dlu Jókay,
poetulu de la „Hon“, esii cu o contra-man-
ifestatiune, in care apostrofă pre cei de mai
susu, că prin principaleloru sacrificara
unitatea si intregitatea patriei

In data, ca muscati d'o vipera, se im-
pulpara corifeii stangei estreme si infruntara
in celu mai resolutu modu pe Jókay, pentru o
insinuatiune fora nici unu temeu, supta
chiar numai din fantasi'a sa.

Si — ce respunde érasi dlu Jókay?!
Ei dice: Principalele programei fratiloru si
colegiloru mei democratii sunt in teoria forte
frumose si indreptatate, dar in fapta — ele
descompun statulu magiaru; pentru că prin
drepturi democratice egali, si anume prin vo-
tulu universale, hindu magiarii in tiéra numai
6 millione, facia de 9 millions nemagiari, pre-
valenți a magiara — s'a dureu!

Dlu Jókay o spune apoi curatul, că elu
in politic'a tieriei nu cunosc altu punctu de
directiune, decătu ideia statului magiaru. De
aci densulu tóte principale si tendintiele le
respinge, ce crede că impedeca realizarea
acestei ideie.

Va se dica: dlu Jókay liberalulu celu
mare, condamna Umanitatea, respinge ideia
dreptății, nu vré se scia de altii si de preten-
siu ea de vietia a altora, ci — numai si numai
de magiarismu!

Eta unu exemplariu a patriotismului

magiaru de astădi! *Ori și fierește magiaru, ori să pere.*

Acum — ce este logică! Naturalmente aceea, că — deca din cu totulu asemenea motivu, dar cu mai deplina indreptatire, celelalte popora ale tierei ar dice, precum döra mane-poimane vor dice: *Ori să ni se acorde drepturi nationali publice egali, ori să pere tițera;* — éta că suntemu ajunsi la resbelul civilu, pentru derimarea patriei comune, a cărei chiamare ar fi, de a ne aperă si ferici pre toti de opotrivă!

Astfeliu este nefericitulu fanatismu magiaru; astfeliu subsépa domnii compatrioti ai nostri — essintintia patriei!

Se vede că dlu *Jokay* a returnat de la Berlinu, unde a fost în scola la *Bismarck*, — numai cătu nu e pisică—leopardu, nici mozeulu — nu e leu! —

Budapestă, in 15 mart. 1874.

Acum căteva septemani cetiramu in unele foi straine, cumca „*Teleg. Rom.*“ din Sibiu ar fi scrisu, că — ar fi „*numai fabula pretinsă apesară și împărătește a romanilor prin ierarhia serbescă, căci tocmai serbi, folosindu-se de privilegiile lor, ar fi scutită pre romanii ortodossi de proselitismu*, etc. etc.“

Am socomită intru noi: *Ce mai absurdătăți se nascu in capulu unor oameni, loviti cu leu!* —

Curendu cetiramu acestei cuvinte si inca inprobobite — intr'o corespondintia din Sibiu — in „Osten“ din Viena, si — marturisim, că nu sciāmu să ni spicămu aceste manifestatiuni, decătu de apucaturi rafinate ale unor aginti provocatori. Caci — avemu deplina experientia despre aceea, că — ce reu ii dore astădi pre cei de la potere, *solidaritatea intre Romani și Serbi in lupta politica natională*, si ce multa truda si-dau prin uneltele loru de pretotinderă, pentru d'a sparge acăsta solidaritate! Din acăstă consideratiune noi — nici n'am luat notitia de acea apariție, acele incercări.

Acum, in celu mai nou nr. (15) alu seu, mam'a „*Gaz. Transilvaniei*“, apucă acăstă tema, si cu unu condeiu dibace, (cu celu cunoșcutu, mai espertu de cătu tōt in cestiunile truși președintă și cătu de ani, si chiar din sechii colone, desti cam numai per summos apices, dar o desbate de infrange si umbr'a de adeveru a afirmatiuniloru Sibiane.

Aci dlu de la „*Gazeta*“ — ne invoca si pre noi de marturia, scriindu: „*Desfășidem acilea pre barbatii de la dinariul „Albina“, ca să ne dă de mintiuna, căci și cunoscu aceste lucruri pre bine.*“

Intradeveru — cunoscem istoria suferintelor nationali a Romanilor sub ierarhia serbescă si a cumplitelor lupte de peste 50 de ani, pentru emanciparea bisericei romane de sub tutela din Carlovetiu.

Am poté multe să adaugem catra cele insirate in „*Gazeta*“, multe de cele inca ne-publicate pana acumu si — am poté să producem date si documente originali, autentice; precum de alta parte — si aceea am poté să are-tămu, că mai in tōt epocale suferintelor noastre de peste 150 de ani, s'au afiatu chiar intre serbi, pana si in clerulu mai naltu alu loru, căte o persóna cu anima creștină curată, facia de Români, cea-ce inşa pururiă a fost numai exceptiune, döra tocmai pentru d'a intarî regulă!

Dar — nu este astădi timpulu d'a desbate acăsta cestiune; avemu si astădi inca multa cauza da, ne plange pentru portarea in multe privintie, de si nu i rește totu, dar ocasiunaminte — forte nefratiésca si necrestinésca — a multora din ierarhia si din națiunea serbescă; Ddieu inşa se ne fejescă, d'a alunecă in gresiela de certe si incriminări publice astădi, candu dusmanul comunu la ambii ni-a implantat ghierile in gătu si ne sugrumă!

Totu ce noi, la provocarea *Gazetei* si la absurdile afirmări din Sibiu — potem să dicem — e, că: *fora cele mai grele si lungi apesări din partea ierarhiei serbe, lupta noastră de emancipare — nici n'ar fi avutu ratăne, nici nu s'ar fi potutu avenit la atâtă energie si solidaritate, nici n'ar fi succesu candu-va!*

Tare cumplitu si forte lungu timpu trebuie să fie dripti si tiranisati romanii, pona să se impulpe ei, să dée mana cu totii, pentru d'a luptă cu energia si cu sacrificie la emancipare-si. Apoi — ierarhia serbescă, cine nu

scia! că ii-a adusu de s'au sculatu si au luptat — aproape două generații intrege, pentru emancipare, — au luptat cu nespuse sa crăciu! —

Să magarii, deca si vor continua multu tiranfa facia de noi, intr'o buna demantă vor să ne gasescă pre toti intruniti la luptă, astfelui ei silindu-ne a ne emancipă. —

Din Senatulu imper. Cislaitanu.

Budapestă, in 17 martiu n. 1874.

Peste asteptare, sambată trecuta in Casă representativa a Senatului imperial din Viena — s'a terminat desbaterea pe articoli si respectivmente a două votare — nu numai a legii confesionale, regulatōrīe de referintele externe ale bisericei romano-catolice, ci si legea introductionale pentru acelasi scopu.

Tōta lumea, pona si poporul de rondu in Austria, se occupa de acăstă lege, si totu insulu se astepta la lucruri mari — după ea. Noi inca vom aperiui-o, precum am promis.

Aici, sub rubrică acăstă, avemu a aminti două manifestatiuni romane, ce se fecera la desbaterea mai susu atinsei legi introductionale.

Ambii representanti nationali si opositionali din Bucovina, dd. G. Hormazaki si baronulu Petrind, la luarea in consideratiune a legii confessionale de carii ni e vorba, au votat in contra, adeca — de o parte cu ultramontan si infalibilistii, de alta cu radicalii. Ambii deci sambată trecuta, la inceputul desbaterei asupră a articolilor de introductione, apucara ocasiunea pentru d'a-si marca positiunea, d'a se spică in facia monarhiei.

Dlu Hormuzachi declară, că — fiindu densulu creditiosu alu bisericei orientale, chiar ca atare nu pote fi tacsatu de amicu alu „*syllabus*“-ului papalu. Este — cu tōta resoluție in contra *Concordatului*, din care causa — desă din punctu de vedere de partita, a trebuit să votăde cu opositiunea in contra regulilor unilaterali, ce se statorescu prin votată lege confessionale, — din cea mai adunca sentita convictione votădie pentru concordatul.

Mai apostrofă pre regimele austriace, cari — prin măsuri arbitrarie ne 'ncetătu s'au truditu a introduce in biserica orientale o rădosa, ce se basădă pre sinodalitate si pre indreptatirea laicilor si a clerului la deslegarea cestiunilor nespirituali, — a intruduce principiale ce astădi, in biserica catolică ce combate, adeca — o constitutiune ierarchica-absolută.

Oratorele tiene la egală indreptatire a confesiunilor, si tiene cu atătu mai verosu, căci biserica orientale este departe d'a fi o institutiune politica, si tendintă si staruntă a ei e, in cadrul obligatorielor legi de statu, prin crescere religioasa morale — a perfectionă si nobilită pre creditiosii sei —

La alu doilea articlu:

Dlu b. Petrind vorbesee mai multu, in-treruptu de repetitive ori de majoritate si de presiedinte. Elu atinge, că nu imparțiesc multe din motivele partiții cu carea a votat in generalitate, dar a votat totusi in contra legii, fiind că nu imparțiesc procederea guvernului. Nu vede trebuintă de atare lege speciale, ci — după elu ajunge stergerea drepturilor exceptiunale ale bisericei catolice si egalisarea confesiunilor, apoi esseriareea cu energia a dreptului de represiune contra abusurilor, ori din care parte ar fi ele. —

Guvernul s'a laudat prin gură ministrului de culte, că *relatiunea administratiunei statului facia de celiște confesiuni este independentă. Oratorul crede, că acăstă indestulire există numai pe banea ministeriale, celu pucinu in cătu privesc biserica orientale*; căci in ministeriulu c. r. de culte se află unu capu laicu, carele facia de acea biserica si-aroga cea mai deplina infalibilitate nu numai in afacerile administrative interne, ci chiar si in privintă a anumitelor canone!

Intona cu apesară de cuventu, că principiale si tienută guvernului de statu — să fie de opotrivă facia de tōt confesiunile; aperamentul si ajutoriulu ce se acordă unei din tre bisericele patriei, să se acorde fie-cărei. (De aci in colă intra in critica ironica si sareacăstica facia de guvernulu de astădi si de ma-

ioritatea ce-lu springesce — oblu, in modu obisnuit, si cu cale si foră cale, nu din convictiune că face bine, ci din pasiunea dă strică contrarilor si d'a se resbună in contra celor de alte principia său păreri!)

Nu potem incheia, foră ni esprimă multiamită nostra ambiloru pre demnii operatori ai causei noastre — si la acăstă ocasiune — in senatulu imperiale. —

De ieri desbaterea se urma asupră proiectului de lege pentru unu fondu spre acoperirea trebuintelor clerului, prin contribuții din partea a totu feliulu de bunuri si fonduri speciali bisericesci.

Clericalii si episcopatulu catolic desvălu o opositiune mare — in senatulu imperial, precum si afara, si conflictul devine totu mai aprigu. —

Sanu-Nicolaulu-mare, 10 martie 1874.

Pré pucina ingrijire se vede a ocupă pe omenii nostri de la carmă biserică pentru comunitatea mestecate; acestu indiferentismu nu se presupune atunci, *candu causă despartirei si autonomiei bis. gr. orientale era o dorință cu vōce nalta expresa — chiar prin faptă deseloru petițiuni pe la guverne si maiestate. Atunci — par că acăstă causa natională era mai viu sentita, era palpitarea si aspirația orăcărei anime romane; atunci intr'adeveru era vorba: „toti pentru unul si unul pentru totu.“*)*

Vedem si pana astădi comune cu o populatiune romana imposanta, standu foră conducere, foră consiliu, ajunse aproape la despartiune, in cătu pentru essintintă si viitorul loru nationalu. Ca de exemplu aducu Comună nostra Sanu-Nicolaulu-mare, carea in pusetiunea sa etnografica si geografica ar fi menita a dă tonulu pre calea desvoltării morale si nationale in *Comitatul Transilvaniei*; dar ea astădi este foră unu conducatoriu, foră unu organu de incredere, lasata de sine, preda chaosului celui mai deplorabilu, si astfelui devenita pre manele unor persoane pline de capricia si interes personali. Nici o sperantă nu-i inspiră cine-va de unu viitor mai bunu, nici unu prospectu de despartire curendu, — atunci, candu tōta lumea romana in biserica celu pucinu, lăpandu catenele sclaviei, se bucura de unu organismu — deca nu tocmai perfectu, dar incalete romanesca! — La 4000 de suflete romane, geniu si striga aci de una diumetate de vîcă după emancipare de jugulu strainu, si — tocmai astădi nu se află sufletu bunu, care să li vina intr'ajutoriu măcar cu unu svatu bunu, se li mai redice spiritulu obositu in lupte, sianimă, plegiuța de sorte! Apoi crudă moarte — inca a isbitu cumplit in acăstă comună, candu ne-a rapit pe trei frunzasi luptatorii si conduceitori din familiile *Buneiescilor*; si asiă, de unde ar trebui să ne inmultim, pentru ca să sporim in luptă, poterile ni se reduseră si scadiu!

Consistoriulu Aradanu, ca romanescu, si in primă linia interesat, ar trebui să fie mai cu ingrijire, potem dice, cu *mai multă politică*, mai multă veghiare pentru interesele sale; ar trebui astfelui de cause să le recomende desclinită atenții si ingrijiri a organelor sale de prin vecinete, tienendu o strinsa controla si evidenția despre ele, si unde organele nu i ajungu, nu sunt bune, să-si caute si instituiesca altele corespondiente; — pentru că acăstă trebuie să fie condusă unei Diocese. Asiă facu altii pe aiuri, facu toti, căroru li jace la anima progresului, inflorirea poporului de sub pastořa sa. — Eu — nu recrimindu pe nimenea, Ddieu mi-e matre; dar mi-tienu de detorintia a informă si a interesa pre cei din capulu diocesii. Caci — este intr'adeveru tristu, a observă, că — deca astădi s'ar pune intrebarea: că — cine administra acăstă afacere, si — cine conduce pe romanii din comunitatea mestecate? — apoi abia s'ar află cine să scie dă respunsu; er de respunsu linisitoriu — nici vorba!

In firul acestoră eu er atingu, că — ore nu s'ar poté prin o contielegere locală a se delatură dificultățile? de ora ce vedem, *) Dar — cine nu scia, cum de atunci, afurisită sistema mereu a lucratu a demoraliză, si astfelui a ucide sentimentele nationali si a ingreuiă pre tōt terenile vietii publice aspiraționile cele nobile ale poporului! Nu numai la noi este zăpăela; planurile sunt generali si la altii. R e d.

că cu procesele chiar nu mergemu năntăse!**)

Să miscămu caușa despartirei cu orice pretiu, prin orice medilice, ca să ajungem o data a ni consolidă si organiză total, intregul popor romanu sub o conducere uniformă, *morală si națională*, ca astfelui să dăm o data cu toti pre o cale a culturei si civilizației generale, intru carea trebuie să ni concentrăm noi patriotismul nostru. —

In fine — totu ca apartenatoriu la acăstă caușă, am să facu cunoscetu cu multă dorere de anima, că afurisitulu de „Krach“ a facut să pere, cum audu, si poporul romanu din Sanu-Nicolaulu-mare ca la 1000 fl. v. a. adunati cu multă truda de la popor, pentru eventuală despartire, si depus in *Sparkassa a II. din Temesiora*. Fie de inventiu eclatante acăstă fatalitate pentru omenii si bisericanii nostri, cari se incredu mai multu in *Institutul straine*, de cătu in Institutul nostru Albina, care scătu trece cu onore prin cumplită crisa, dandu-ni dovăda demonstrațoria, că romanul pricope a fi solidu si precaut, candu are in frunzasi barbati de demnită natională! — *Depunetă barbati bisericilor numai si numai la „Albina“ in Sibiu, deca voiti să nu vi se intempește cu poporul din Sanu-Nicolaulu-mare!* ! —

Provocămu atenționea Deleagatiunii si respectivmente a Aradanilor — cătu de seriosu, ca să se ingrijescă de despartirea Romanilor de aici si de interesele nationali si culturali ale acestei comune, carea are totă dispusetiunile d'a deveni cu timpul fală si bucuria bisericei si națiunii. —

ARGUS.

Date statistice despre Ungaria.

Ni s'a tramis din Viena, prin libraria Hartleben, spre cenzurare in făoa nostra, carteă pre interesante a duii *Eduard Horn, „Ungarns Finanzlage u. die Mittel zu ihrer Hebung“* 1874. Opulu merita, dar si pretinde a fi bine studiatu de totu insulu, carea decese a avé o ideea chiara despre *Starea financiilor a Ungariei* si despre aceea că, — nici celu mai esențiala economia natională si finanțarii din tiéra, nu scia să afle medicină morbului nostru finantiale, pre care ni l'au atrase in infirmită loru nebunia si netrebuință — domnii magari, de siepte ani la potere!

Intr'unul din nr. cei mai de aproape ai făoiei noastre ne vom occupă specialmente si cu totu de adinsulu de cuprinsulu numitului opu si vom incercă a-i face o critica — in folosulu stimatului nostru publicu; si pona atuncia insa, parte pentru de a supedită cettitorilor ce doresc a fi in pusetiunea d'a de judecătă starea finantelor noastre si după alte date ale economiei noastre nationali, spre cari carteau duii Horn nu se estinde specialmente, parte pentru de a ni servă de cincisura si la alte ocasiuni, candu vorbim despre poterea productiva a Ungariei si cu tierile ei coronale, si a nume candu avemu să ne apucămu a face in acăstă privintia o paralela intre *Ungaria* — cea mare, si intre *Romania* — cea mică, — venim a publica aci datele compilate de noi, despre poterea productiva a pamentului Ungariei, carea este isvorul principal său aproape eschisiv alu venitelor, adeca alu vietii sale de statu.

Ungaria, cu Transilvania, Croatia, Slavonia si chiar cu Dalmatia, carea din urma in fapta apartiene la Cislaitania, dar asupră cărei dd. magari si-aroga deputu istoricul său virtualu, din carea cauza nominalmente o si tragu dejă in a loru socotela,) — are impreuna, in nr. rotundu 6000 de miliile patrate si 15,500,000 de locuitori.

Jugere de pamentu cuprinde intregul teritoriu 60 de milioane. Dintre acestea 24 de milioane sunt adeca de semenatura; 6 milioane — *fenacie*; $7\frac{1}{2}$ milioane de jugere sunt pasiune; ceva peste unu milionu de jugere sunt vîfi; $13\frac{1}{2}$ milioane de jugere sunt paduri; $3\frac{1}{2}$ milioane de jugere sunt gradini, prunisice, pomerii; $\frac{1}{2}$ de milionu de jugere sunt rituri cu trestia, papura etc.; $3\frac{1}{2}$ milioane de jugere sunt neproductive.

Productiunea intregului complexu de pamenturi arătoare, in totu feliulu de grane

**) Nu, căci pre d'o parte cei din Carlovetiu impedeau in tōt poterile, precum aștaramu de currendu prin publicarea reportului despre activitatea delegatiunii noastre, de alta parte parintesele guvernului magiaru de pana acumă inca i-au placut tragătorile!

R e d.

Citescă bine observatiunile noastre și va vedea, că — retacește deplinu. Dar ficiunea i-a venit bine, i-a fost chiar necesară; căci și aceea i-a datu ocasiune d'a isbi în totă parte; destulu că elu continua:) —

Eu am tacutu atunci la totă imbalatiune „omului,” și astă fi tacutu și acum, dacă nu ar urmă cu apucaturele sale cele jesuitice și machiavelistice d'a-mi impută și acăstă intermissiune a clubului. Ore nu recugeta „omul” de la „Albina” că publicul seu cetitoriu pot să-i facă întrebarea: de ce-mi atribue atâtă importanță?) cindu acestă este eschisivul atributu alu „omului,” fără care nemica nu se face, ce se face. Nu vede dlu Babesiu, că prin acăstă si-micsiorezia insu-si gloriola si contribue a-si immari ridicolul ce s'a legatu de calcanele deale.)

Cele ce dlu Babesiu dice cu privire la inconvenientele constataate de mine, nu sunt resfrangeri, ci apucature evasive; dlu Babesiu, că totudeaună, astă si acă nu respondă directu,) ci ambla ca pisică a giurulu laptelei ferbinte. Am disu că ar fi trebuitu a se face la timp, că acumă au fostu in timpu inopportunu, acăstă o sustienă si acum. Dar pentru ce ai subscrissu? Contradictiune flagrante! striga deodata dlu Babesiu. — Nu este contradictiune. Lucrul intermisu, facutu si mai tardiui,) este mai bine decătu neci odata, chiaru de s'ar fi facutu inca si mai tardiui, d.e. amenandu-se pre atunci cindu se va per tractă operatul comisiunie de 21.

Imputările facute „Federatiunei,” că na' facutu nemicu pentru „sustienerea, consolidarea, regularea clubului,” ba că pururea a isbitu in elu, una data chiaru condamnandu-lu la morte, sunt parte copilaresci, parte, — si acă este acă, — dovedea despre pasiunile Dlui Babesiu. Clubul nu se sustine, nu se consolida, neci se regulezia prin diarie, ci prin atitudinea membrilor sei. Ori cătu va bucină „Albina” laudele clubului, cadavrul au fostu in totu cursulu sesiunii trecute!) si acelui actuale, me temu că va fi pana la finitulu sesiunii si pana la nouă lui organizare in alta sessiune, pentru că de la inceputu au portat in sine germinate putredinii, aruncat de mană vanitatii intrupate. „Izbirea si condemnare la morte” se referesc la veleitătile „honvedistice” ale „omului” spiciale de dlu Ionu Peruti, cu semnarea numelui său. — Hinc illae lacrymae! si fiindu că dora inca si astă-di, dlu Babesiu crede că trebuie să tipe, să scuipe, oportune, importune, si firesc totu in contra mea, căci de si altulu l'a lovit, dsa striga că are d'a face, numai eu mine.)

Dice dlu Babesiu că „suspinu pentru că nu sunt toti deputati rom. intr'uniti intr'unu clubu.” Astă este, am disu-o mai adese, si voiu sustienă pururea necessitatea intruirei. Suspinu pentru armonia, fratieta si intelegerea essilate d'ntre noi prin vanitate si arroganta.

Cele latte spumegature ale dlu Babesiu purcese din vanitatea si amorea propria venuata, nu potu face obiectu alu responsului meu. D. Babesiu are meritul d'a fi intrudus in diaristică romana cele mai grosolane personalități,) mîntiunile evlaviose si natio-

) Adeverat; de multe ori pré multi ni-au facutu mustrari, ca-de ce damu catu de pucina atentiu dlu Romanu, carele n'merita. Dar — n'am facutu foara destulu motivu. A trebuitu s'facem, ca se ajungem regulat — unde suntemu astăd.

) Aci dlu Romanu ar merită, ca se-i tragemu masă si se aratam ca — cine este, si ce obraznicu este; insa déca am sciu si suferi optu ani cu răbdare, astăd cindu curmam si cea din urma atingere cu densulu, nu ni vomu intină condeiu. — Alb.

) Ba a respunsu; cetitorii nostri de secur au priceputu; avemu dovedi; — dar dlu celu sucită la mată si impresciat prin totă taberele, nu scia cătă si cugetă direptu! — Alb.

) Si apoi batjocuritu infamă? — ! — Alb.

) Ce rusine si ticalosia, cu conștiința a apariției de atâtă timp unui cadavr! Se vede ca — care este firea omului! Si lui Iuda Iscariotu i-a pututu societatea apostolilor si cin' cea de taină; de aceea a vendutu pre invetatoriu si legea lui! — Alb.

) Ești intipu! Scimă pré bine, unde s'a fabricat, din alu cui jindemnu, pentru ce scopu — fai-mosu-lu pmfletu, respandită pe spesile guvernului, la adresele furate de la noi! Dar de planu — mai multu am risu! — Alb.

) A fost la anul 1863, cindu fie-iertat G. Popa si scriesese la Viena: „Concordia” lui Romanu

nalnice pana la efrontaria, doctrină divină proprii, estolendu-se pre sine si improscandu eu tina in toti altii, cătu omenii de bine au inceputu a se retrage¹⁴⁾ (adi mane se voru retrage chiaru si patroni sei),¹⁵⁾ acoperindu-se cu velulu modestiei. — Calulu celu mare de bataia alu dlui Babesiu este „dictatoră” pentru care au prepeditu atat'a cernela, fară efectu, decătu surideri sarcastice. Dar dlu Babesiu, cu tenacitatea rasei sale,¹⁶⁾ nu se lasa cu un'a cu dōue, elu ce nu potu prin mintiuni evlaviose nationalnice,¹⁷⁾ incercă prin afurisană; injura, scuipa in „limbagiu surugilor,” precum pré nimeritulu-apostrofasse „Pressa” din Bucuresci, după ce reflesiunile cele fine repetite ale „Romanului,” fusese interpretate de dlu Babesiu dreptu complimente pentru inaltă sa educatiune. A dispută asupra vreunei cestiuni, cu dlu Babesiu, este cu nepotintia, pentru că este — natură, (quam fure licet expellas, tamen usque redibit) a „omului” d'a bate pururea campii . . .

Aless. Romanu, dep.

Eta — limbagiu, logică, morală, bună crescere si cuviintă a dlu Romanu. Am facutu căteva glōse; ar fi trebuitu să facem sușa, la totu cuventul se aretămu pre „omulu,” cu carele avemă a face; dar — suntemu convinsă, că celelalte si le vor face onorabilii cetitorii ei insisi. De acea li dederam aceasta testulu.

Ce ni pare reu e, că din considerante de economia — nu ni-am potutu permite a reproduce paralelu langa respunsulu dlu Romanu si reflexiunile noastre din nrul 14, pentru ca bunulu cetitoriu să-lu fie avutu indemana, să fie potutu constatătă pe locu: unde este aperarea cu ratine, si unde atacurile personali ordinare, in limbagiu surugilor, ba pana si alu strengarilor de pe strade! Apelăm de altcum la dreptatea cetitorilor; caute, esaminedie — reflexiunile noastre, de căva gasi măcar expresiuni ea — „mintiuna,” „efronia,” „iesuitismu,” „machiavelismu,” „copilarescu,” „limbagiu de surugiu,” si cătătote altele insulte personali, de cari gemitu respunsulu dlu Romanu; său déca va gasi urma de susceptibilitate ori lauda propria, ori ura personale; déca va gasi altă, decătu critică obiectiva a nedreptății ce s'a facutu clubului national.

Am respunsu, da — astă data prin cele pucine note, cam in asemenea maniera, casă espeptoratiunile dlu Romanu; dar este ultimă onore ce i-o mai facem, si acă am socotit, că — va fi bine să fie in limbă sa, dora va pricepe-o.

Eta in pucine cuvinte causele, pentru ce — ultimă onore acăstă.

„Albina” s'a infinitat la 1866 — pentru d'a omorii pre „Concordia,” ce stă in soldul guvernului, năo inamicu, si in alu căruia servitul semenă cele mai infame atacuri si invrasiriri nationali. A fost granariul intrigelor si alu calumnielor. Si a si patit'o ca vai de ea.

Dar chitorianul celu istetiu să a salătă — cătu a sentită că se cufunda năi'a.

„Federatiunea” s'a infinitat — prin mintiuna si insielatiune, pentru d'a paraliză pre „Albina,” carea ar avé — cum se sioptea

sémenea discordia, deci trebuie omorita cu ori ce pretiu. Pana in diu'a de astăd acestu frumosu caracteru alu dlu Romanu crescendu său desvoltatul colosalu. Dar densulu cu sil'a vră se atribue altora virtutile sale. Mane-poimane o se pretindă, că — Babesiu este celu-ce cochetă in tôte partie, — celu cu loculu in dréptă, ce siede in stângă; in credință lui Andrássy; ba si frumosale sale virtuti private o se vina a i le insu, déca vor — cere impreguiarile! — Alb.

) Astfelui cutădă se verbescă unu omu, carele pre toti omenii onorabili, ce i s'au incredintu, ii-a inselat si tradat! Cere exemplu si dovedi? Ne obligeamă a i le tramite negru pe albu, dar se le publice in foia sa. — Alb.

) De patroni au trebuita — cei pururi in perplesitate; Babesiu n'are de cată unu patru, pre poporul romanu, care intre totă imprejurările l'a spriginitu, ca pe pré pucini altii. — Alb.

) Ah! „Tenacitatea rasei sale,” ce va se dica acăstă? Ah, s'a prinsu vulpe! Eta isvorulu de unde surge miscrabilă predica, ca Babesiu este jidancu de nascere! Poftimă onore, finetia si nalta educatiune, carea — nu injura ca surugii! Mergă si ceteșca-si sentintă in „Alb.” nr. 12 pag. II, columnă a 3. — Cam de multu acea sentintă indesertu si cauta subiectul! — Alb.

) Ești intipu! Scimă pré bine, unde s'a fabricat, din alu cui jindemnu, pentru ce scopu — fai-mosu-lu pmfletu, respandită pe spesile guvernului, la adresele furate de la noi! Dar de planu — mai multu am risu! — Alb.

) A fost la anul 1863, cindu fie-iertat G. Popa si scriesese la Viena: „Concordia” lui Romanu

in urechia tuturor celor neexperti si usiori creditori — „programa si tendintia personale si confessională.”

Precum „Concordia” in soldulu guvernului — strigă pe strate: „cu ori ce pretiu se nimicimă nimbulu Mociunescilor;” asi „Federatiunea” — mereu a cantat notă: „Cu ori ce pretiu se descredintămu pre Babesiu,” — pentru acelasi scop!

Pentru alu cui dragu si folosu, — n'avemă lipsa să spunem; scia acăstă dejă amicu si inamicu.

Unu alu doilea *Syphus*, de optu ani si mai bine — onorabilulu d. Romanu rostogolesce acăstă grea pétra spre délulu Budei, dar la culme — nu mai ajunge; din contra cindu n'a fost mai departe de scopu, ca chiar astăd!

Cu unu picioru in taberă nostra, cu altul la contrari, — cătu natiunea mai tare s'a instrainat, cu atâtă pozitioanea sa a devenită mai pericită si chiar blamată.

Aci a trebuitu adus. Aci ajunsu, ar fi peccatu a mai perde unu cuventu cu elu. Căci co'ntilegerea — este eschisa prin totală diferinta de scopuri, caractere, principia.

O suta de comunicatiuni ce ni s'au facutu in privintă persoanei si conduitei si referintelor sale, le-am suprimat, căci — n'am vrutu să facem noi causa personale, si să vătemămu pre cei innocinti, ce mai nutriau credintă in scopurile „Federatiunei.” Astăd — de pe partea publicului celu mare pote să vorbește — in care dungă i place; să glorifice pre Olteanu si pre cei de o panura, să cochetă cu — cine-i place, cătu va vră, căci — nime nu mai da nemică pre ea.

Spectaculul de certe murdarie — l'am evitat pură; nici „Concordia,” nici „Patria,” nici „Telegraful Rom.” n'au fost in stare de a ne face să alunecăm in acăstă gresie.

De ce! — cindu noi n'avemă — pentru scopul nostru, nici o trebuită — nici de dlu Romanu, nici de „Federațiunea” sa! Fiecare potem merge, in pace, mai departe pe calea alăsa, fiecare portandu in peptulu seu deconciintă onorei si demnității sale, er publiculu si istoria — remanendu judele celu adeverat, peste ambii.

Deci — este — credemă, supremul timpu, ca să ne ignorăm totalitatea unii pre altii, si să ne rumpemă si cea din urma legatură, ce mai custă intre o lală.

Am facut'o. —

Avisu si Rogare.

Comitetul, care — din incredintăarea tinerimii romane din Budapestă — a arangiatu la 12 faurariu n. 1874. *Balulu romanu de acă*, fiindu destinatul venitului curatul alu acestei intreprinderi societății „Petru-Maiorul”, si-luasă libertatea a rogă pre mai multi pl. t. dni din diferite tienuturi locuite de romani, ca să binevoiesca a colepta oferte in favoarea susamantitului scopu.

Ne luămu acă libertatea a rogă pre toti acei pl. t. dni cari primă atari impoterniciri de coleptare, ca celu multu pena in 15 aprilie n. a. c. să binevoiesca — sub ori ce impregiuare — a nile retramite sub adresă: Ioanu Ciocanu, (Stationsgasse nr. 1, 29,) ca socotelele să-le potem incheia si dă publicitate, er venitului curatul să-lu potem naintă la loculu destinatiunii sale.

Budapestă, 15 martisoru n. 1874.

In numele comitetului arangiatoriu:

Gavrilu Mihălyi jun. mp.

presed.

Publicatiuni tacsabili.

Anunciu:

Subscrisulu recomandaatentiunei onorabile publicu Catalogulu pretiurilor comerciului de gradinarită a Contelui Haller Franciscu.

Sementile de flori si de legumi, sunt producetele anului trecutu, despre ale caror bunătățea garantă superinspectiunea gradinaritului.

Catalogulu pretiurilor se va spedă gratis la dorintă oricui.

Superinspectiunea gradinaritului primește asupra-si totu felul de intocmiri (compu-

neri) de gradini, de planuri si picturi necesar cum să orice felu, si ori unde aflată organizații in gradini, după modelul celu mai nou.

Comandările se primește in limbă maghiara, romana, germană, engleză si franceză, si se execută la dorintă, pentru ori-cine in celu mai scurtu tempu.

Feriáz, 5 martiu 1874.

Albert Millard, gradinarul primarul la comitetul de gradinarită alu contelui Haller Franciscu, in Feriáz, postă ultima Sighișoara in Transilvania.

Concursu.

Pentru ocuparea parohiei vacante gr. or. rom. din Ciuta, Cottulu Severinului, se scrie concursu cu terminu de săptămâna primă publicare in „Albina.”

Emolumintele sunt: 100 fl. v. a. in locu de stola si biru, un'a Sesiune de primă parochialu si cartiru liberu in casă parochiala, cu gradina de legumi.

Concurrentii au să-si instruietă petuile amesurată ordinatiunei ven. Consistă din 3/7 maiu an. tr. Nr. 499 si să se adreseze Sinodului parochialu prin protocalul Caransebesului.

Ciuta, in Ianuarie 1874.

3-3 Comitetul parochialu, in contilegerea ca Pré on. D. prototor Nicolae Andreeviciu.

Inscriintiare.

Afara de opurile mele: „Istoria naturală, impreuna cu Fisică”, si „Istoria Ungariei,” cari constau căte 15 or., — au mai ieșită de sub tipariu: „Legile bisericice,” cuprinzându 1: Direptariul, (Pravilă,) 2: Nomocanonul, 3: Canonele săntilor parinti singurali, 4: Epistoliele Sinodului africană Papă Romei; culese de Meletiu Drăghiciu, protopopiatul Thimisiorii. Prețul acestui opus: 1 fl.; după 10 exemplare se dă 1. Rabatu. Se poate procură prin toti DD. protopopieri, prin librariile: Polacesk in Temisioră, Adolfu Auspitz in Lugosiu, Carol Cheraru in Oravita, si de la autorulu.

Mel. Drăghiciu, protopop. Temisioră.

Concursu.

Pentru vacanța parochia din comună Birna, protopopiatul Fagetu, se scrie concursu, cu terminu de săptămâna de la primă publicare in „Albina.” Emolumintele sunt: una sesiune de 32 jugere, stolă si biru de la 64 case si diumatate de jugeru intravilanu, gradina.

Doritorii de a ocupa acăstă parochie au să-tramite recursele loru, instruite in sensul statutului org. bisericescu, si adresa comitetului parochialu, catre dlu protocal Atanasiu Ioanoviciu in Fagetu.

Birna, 14 fauru 1874 v.

In contilegerea cu dlu protopopu: 2-3 Comitetul parochialu.

Concursu

Cu descisiunea venerabilului Consistoriu plenariu gr. or. din Aradu, dd. 5 fauru a. c. Nr. 1346 ex 1873, enunciandu-se reducerea si resp. contopirea ambelor parochie vacante din Ohaba-forgaciu intr'un'a; si prin aceea anulandu-se alegerea de preot, ce s'a făcută efectuata acolo, la 23 sept. 1873, pentru deplinirea acelor două parochie: prin acăstă se deschide concursulu pentru deplinirea par